

Regeringen siger: Jamen det passer slet ikke, det her indtryk, som alle mennesker har, der er i berøring med virkeligheden ude i landet, dem, der kan se, hvad der sker i deres kommune på ældreområdet, dem, der kan se, at deres kød-kontrol ikke fungerer, dem, der kan se, at deres uddannelser bliver forringet. Der er statsministerens svar, der er regeringens svar: Det er slet ikke rigtigt, det, I ser, det er fuldstændig anderledes.

Jeg vil godt sige, at jeg tror, det er dumt af regeringen. Jeg tror, der er rigtig mange, der kan huske løfterne ved valget, som den tidligere ordfører også var inde på. Det var et fantastisk valg med løfter om, at hvis man ville være så rar at stemme på den nuværende regering, ville den til gengæld sikre bedre forhold for de gamle og børnene og dem i den besværlige alder, midt imellem. Jeg tror, folk kan huske det her.

På ældreområdet oplever vi en regering, der vasker ansvaret af sig i et omfang, der altså er helt forrygende. Vi havde socialministeren i samråd i går, og det var det samme svar som statsministerens, at alle de ting, der skete, det var ikke kun i København, men i en række af landets kommuner, ikke er noget, som regeringen har noget ansvar for, det er ikke regeringen, der har været årsag til de ting, der sker, det er alt sammen andres skyld.

Jeg synes også, statsministeren var ufin i sin bevarelse over for det personale, der løber i et tempo, der i sig selv giver syge mennesker og i sig selv slider folk ned. Jeg forstår ikke, at statsministeren tør fralægge sig ansvaret fuldstændigt i en situation, hvor sygefraværet stiger så eksplosivt, som tilfældet er. Vi er i en situation, hvor så mange mennesker løber så stærkt. De slides ned, de har et job, hvor de gerne vil løse opgaven bedre, det får de ingen mulighed for.

Venstre klarer sig dårligt i meningsmålingerne. Man kan synes, det er uretfærdigt, men man må vel overveje i Venstre, hvorfor det går så dårligt, det er jo ikke noget nyt. Venstre har i virkelighedens verden tabt de sidste tre valg, det sidste folketingsvalg, europaparlamentsvalget og kommunevalget. Men alle de meningsmålinger, der kommer nu, viser meget stor tilbagegang for Venstre. Der vil jeg godt spørge Venstres formand, nu er det ikke som statsminister, nu er det som partileder:

Hvad er Venstres egne bud på, hvorfor Venstre taber terræn i øjeblikket? Er det, fordi der er kommet for stor afstand mellem det skønsmaleri, som tallene fra statsministeren forsøger at frem-

male, og den virkelighed, folk møder på deres egen krop? Er det efter statsministerens overvejelser årsagen til, at Venstre taber terræn? Eller er det kritikken fra erhvervslivet af Danmarks omdømme, af miljøforringelserne? Er det det nye spændingsfelt, der er årsagen til, at Venstre i øjeblikket taber terræn? Eller er det Danmarks internationale placering alt for tæt på den amerikanske præsident Bush, der er årsag til, at Venstre taber terræn? Det vil jeg egentlig godt spørge statsministeren om, for nu viste statsministeren jo omsorg for mig i første runde, og så synes jeg sådan set også, det er min opgave at vise lidt omsorg over for Venstre og overveje, hvorfor Venstre i øjeblikket taber terræn.

KI. 22.35

Der er måske også en fjerde forklaring. Da jeg hørte statsministeren forholde sig til demonstrationen den 17. maj, som vel at mærke er den største demonstration overhovedet siden 1985, hørte jeg en nedladende omtale af de mennesker, der var taget til København for at demonstrere. Hvis jeg var spindoktor for Venstre, ville jeg ikke anbefale en så nedladende tone over for mennesker, der bruger deres demokratiske ret til at give udtryk for, hvad de synes om den samfundsudvikling, der finder sted.

Jeg er ikke spindoktor for Venstre, men jeg tror, det er dumt af statsministeren at optræde så arrogant over for mennesker, der bruger deres demokratiske ret til at sige fra over for en regering, der fremlægger en række velfærdsforringelser, som folk tager ud på gaden for at sige fra over for. Jeg tror ikke, det var velovervejet af statsministeren at bruge så arrogant, så nedladende en sprogbrug om de mennesker, der deltog den 17. maj.

Jeg vil så slutte af med at sige, at jeg tror, enhver kan fornemme, at tiden er ved at rinde ud for statsministeren og for fru Pia Kjørsgaard og det projekt, de har i gang. Oppositionen vinder frem, der er en folkelig bevægelse, som er meget, meget stærkere, end vi har set før, imod den politik, der føres.

Jeg tror, der er tændt et håb i ganske mange danskere om en fremtidig udvikling, hvor vi kan skabe et retfærdigt Danmark, hvor den stigende rigdom fordeles langt bedre end i dag; om et Danmark, der er rigt nok til at have en vel fungerende offentlig sektor, der kan give folk den omsorg og pleje, de har brug for, et andet Danmark, der tør satse på en miljømæssig bæredygtig udvikling og igen bliver et fyrtårn i forhold til international udvikling og svar på frem-